

Září

Školní rok 2017/2018 začal 4. 9. 2017.

Rozdělení tříd:

I. A Tereza Sedláková

- 1. r. Olahová, Turek, Nguyen Duc Quan
- 2. r. Vodičková, Kratochvílová
- 3. r. Heimrathová

II. A Martina Skrbková

- 2. r. Kolenčík
- 3. r. Horváthová, Chodurová, Kvasnička, Šubrová, Zeman, Říhová

III. A Věra Vachtlová

- 4. r. Bažová, Benešová, Černošlávková, Vařeka, Nosková

IV. A Anna Hatwiková

- 4. r. Billý
- 5. r. Lajbl
- 7. r. Singer T., Váša

V. A Zuzana Izáková

- 5. r. Lukšíková, Široký, Tulej, Zita
- 6. r. Brožová

VI. A Hana Machová

- 7. r. Bláhová, Hron, Chábera, Krčmářová, Lavrjuk, Singer J.

VII. A Marta Hrušková

- 9. r. Franková, Horák R., Kluchová, Czellerová
- 10. r. Geisler

VIII. A Monika Výmolová

- 10. roč. Čtvrtečka, Kluch Jar., Marešová, Půlkrábek, Podraný

I. B Michaela Červeňáková, Lucie Pfeiferová

- 1. r. Králová, Součková
- 5. r. Ruzyak
- 10. r. Čížek, Hladová

I. PRŠ Helena Fischerová

- 1. r. Grundzová, Lana, Stránský
- 2. r. Lenc, Plháková, Samková, Všáha

II. PRŠ Věra Zajícová

- 2. r. Horák M., Klement, Kluch Jos., Leitemannová, Muller, Vrabcová

5. 9. navštívili **internátní žáci zoologickou expozici Noemova archa v Národním muzeu.**

6. 9. šla třída **V. A na Festival vědy ČVUT** v Dejvicích.

Ve středu 6. 9. byla naše třída na Festivalu vědy ČVUT (České vysoké učení technické). K dispozici bylo hodně interaktivních stánků, ale i hasiči, policie anebo největší sanitka světa Golem. Byla tam také raketová základna, kde vám ukážou, jak taková raketa může explodovat.
Martin Zita, V. A

Ve středu 6. 9. jsme byli na vědeckém festivalu. Byla tam různá stanoviště, na kterých jsme si mohli vyzkoušet různé věci. Byla tam také raketová základna. Tam jsme si sahali na suchý led a také nám zapalovali ruku. Navštívili jsme také stánek s bylinami a mincovnu s mincemi. Byl tam také vodní kanál.
Adam Široký, V. A

7. 9. proběhla **akce Policie ČR a BESIP na dopravním hřišti v Tróji.** Součástí této akce byla teoretická část o bezpečném chování v dopravním provozu a praktická část. Žáci jezdili na kolech, koloběžkách a tandemech na dopravním hřišti.

Na dopravní hřiště jsme odešli ve čtvrtek 7. září. Jeli jsme tam autem, které řídil jeden pán z Městské policie. Když jsme tam dojeli, šli jsme do třídy, která byla v jedné škole kousek od dopravního hřiště. Jeden pán nám vysvětloval, jak se máme chovat v dopravě. Dozvěděl jsem se, že chodci musí dávat přednost tramvajím. Také jsem se dozvěděl, že řidič může být člověk, který jezdí jak autem, tak i autobusem, na kole nebo na motocyklu. Potom jsme si šli prohlédnout tankovací pistoli. Pak jsem došel k jednomu pánovi, který mě vzal za rameno, a kličkoval se mnou mezi kužely. Když ten pán ťukal do pravého ramena, znamenalo to, že jsem měl zatočit doprava. Když ťukal do levého ramena, mělo se zatočit doleva. Takhle to šlo pořád dokola. Když jsme to šli už poněkolikáté, byl jsem z toho celý zmatený. Pán mi potom říkal: „Ten chlap vůbec neposlouchá.“ Já jsem k tomu radši nic neříkal a šel jsem s ním dál. Nakonec to dopadlo dobře. Pak jsem jezdil na tandemovém kole s panem Menhartem. Nejdřív jsem si vyzkoušel sedlo, ale pak jsem se s ním rozjel. Jízda to byla krásná. Občas jsme se točili po kruhových objezdech, ale jinak jsme jezdili po křižovatkách. Hodně se mi to líbilo. Když jsem ukázal levou rukou, jeli jsme doleva. Když jsem ukázal pravou rukou, jeli jsme doprava. Na kruhovém objezdu jsem ukazovat nemusel. Tam jsem si jen mohl vybrat jeden ze čtyř výjezdů. Já jsem si vybral hned ten první. Když jízda skončila, tak nám pán poděkoval, jak jsme to krásně zvládli. Z dopravního hřiště jsme se vrátili v pořádku.

Marek Čtvrtečka, 10. ročník

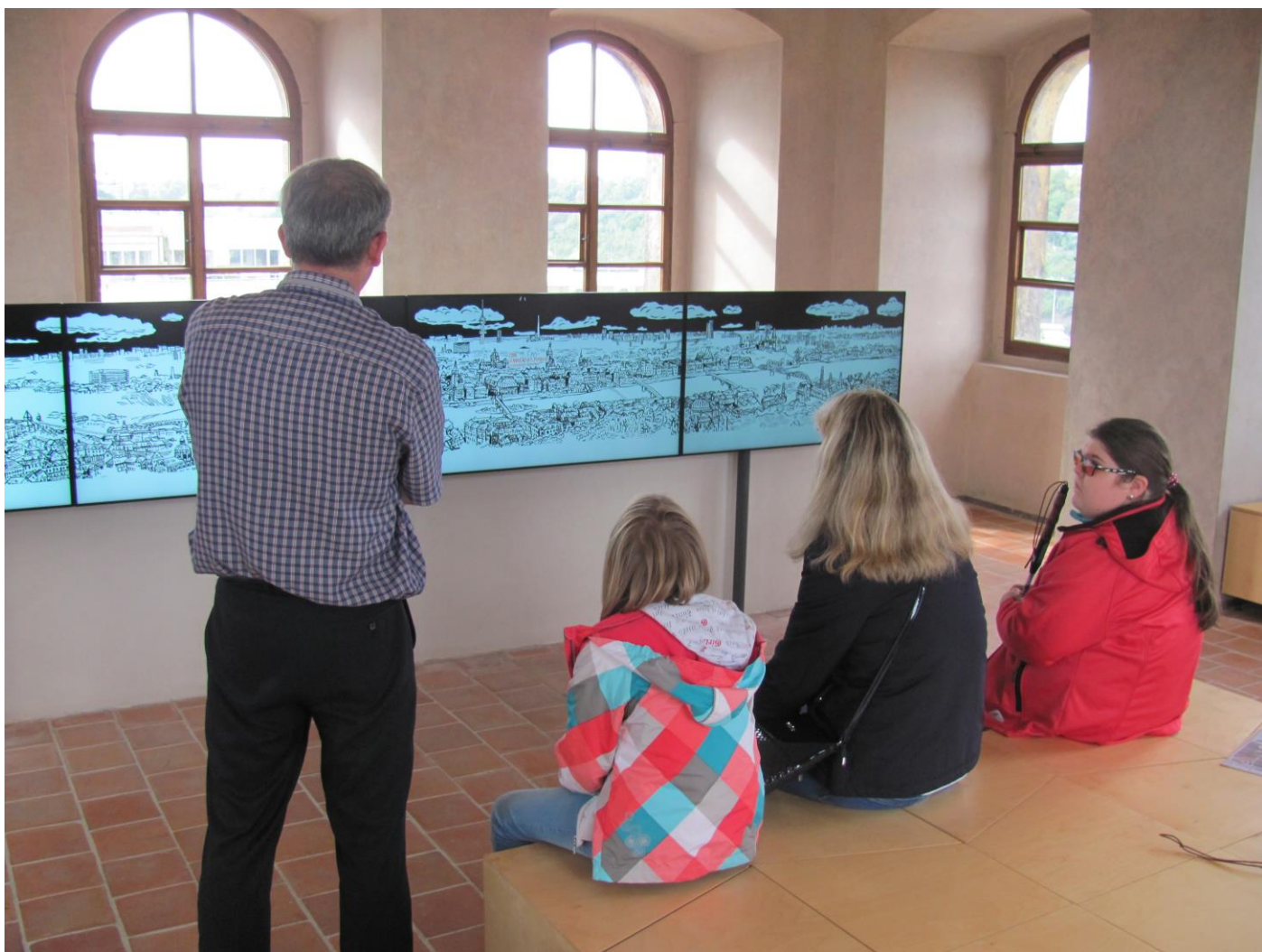
Když jsme vyšli ze školy, nasedli jsme do policejního auta a policajti nás odvezli na dopravní hřiště. Nejprve jsme šli do učebny a tam nám povídali, jak se správně chovat na ulici. To znamená, že nesmíme chodit po silnici, smíme chodit jen po chodníku. Po silnici musí jet jen auta. Cyklisté musí jezdit buď na cyklostezce, nebo na kraji silnice. Když bychom chtěli přejít přes přechod, musíme se rozhlížet na všechny strany. Když jsme vyšli z učebny, šli jsme na hřiště. Na hřišti jsme jezdili na kole, chodili jsme přes přechody a také jsme jezdili na koloběžce. Na dvojkole jsem jezdila s panem Menhartem. Až jsme dojezdili, bylo vyhodnocení soutěže. Když jsme skončili, jeli jsme policejním autem zpět do školy. Eliška Marešová, 9. ročník

12. 9. podnikli internátní žáci exkurzi do Novomlýnské vodárenské věže.

V úterý 12. 9.2017 jsme s paní Fazekašovou a slečnou Ivou byli v Novomlýnské vodárenské věži. Vyšli jsme až nahoru do posledního patra a tam byla kukátka s např. nahraným požárem Novomlýnské vodárenské věže nebo s koncem svět. Ten konec světa je s opicemi a se zemětřesením. Pak tam bylo video o historii od mamutů až po všechny požáry v Praze. Bylo tam i video s promítáním požáru Národního divadla a zásahu hasičů. Pak jsme šli dolů a ven.

Martin Zita, 5. ročník

V úterý j 12. 9. jsem byl ve vodárenské věži. Zjistil jsem, že je tam 187 schodů. Na věži byla kukátka a v prvním jsem viděl, že tam lítal hmyz a hořelo tam. Ve druhém byla opice, která byla nade mnou, té jsem se trochu leknu. Ve třetím kukátku byla Praha, jak hořelo. Pak jsme šli do patra, tam hořelo Národní divadlo, ale nestihli jsme to celé. Ještě jsme šli do 3. patra, tam jsem viděl zrcadla, jak hoří. Bylo to pro mě brutální, protože já jsem si myslel, že je to dole a nevěděl jsem, že jsou to zrcadla. Dokument byl o ohni. Dozvěděl jsem se, že Novomlýnská věž vyhořela 3x. Pak jsme šli na Staroměstské náměstí, mluvili jsme o věži a Martin byl na bublinkách. „Hej Drákulo, nikdy na ty bublinky neuvidíš, ale na ženský prsa si můžeš sáhnout kdykoliv“, řekl pán, který, dělal bublinky. Martin řekl: „To je vtip století.“ Vycházka byla dobrý zážitek.

David Vařeka 4. ročník

V úterý jsme byli s paní vychovatelkou Fazekašovou na vodárenské věži. Byla tam výstava o ohni a požárech. Líbilo se mi tam vyprávění o budoucnosti, ve kterém se povídalo o opicích. Zajímavé i smutné byly příběhy lidí. Markéta Benešová, 4. ročník

Na výstavě se mi moc líbilo. Povodeň roku 1655 věž výrazně poškodila, musela být vystavěna znovu. V letech 1658 – 1660 vznikla současná věž znovu se šesti patry a vyhlídkovým prostorem. Zaujal mě příběh paní, která mluvila o tom, že jí zemřel manžel a pak se musela o vše starat sama. Dokument byl puštěný na obrazovce a my jsme to poslouchali ze sluchátek. Také jsme viděli video, jak hořelo Národní divadlo.

Lenka Samková, I. PrŠ

14. 9. se žáci II. PrŠ zúčastnili charitativního projektu Teribear na Vítkově.

II. PRŠ nachodila 67,2km (každý 9,6) a prostřednictvím sponzorů tím přispěla 3360 korunami.

KOMU TERIBEAR POMÁHÁ?

TERIBEAR podporuje návrat dětí z dětských domovů do rodinného prostředí. TERIBEAR se snaží udržet biologickou rodinu pohromadě, pokud je pro děti jinak bezpečná, a tak zabránit umístění dětí do ústavu. TERIBEAR pomáhá maminkám v nouzi, aby své děti zvládly vychovávat samy a dokázaly jim dát péči, jakou potřebují. Věra Zajícová, třídní učitelka II. PrŠ

19. 9. se internátní žáci byli podívat na Olšanských hřbitovech na hrob Jaroslava Ježka. 25. 9. si připomeneme 111. výročí jeho narození.

Exkurze ke hrobu Jaroslava Ježka 19. 9. 2017

Byli jsme se podívat na hrob, který se nachází na Olšanských hřbitovech. 25. 9. 2017 bude 111. výročí jeho narození, a proto jsme na jeho hrob položili květiny a zapálili svíčky. Jaroslav Ježek byl známý, nevidomý hudební skladatel. Chodil do

naší školy a později působil v Osvobozeném divadle společně s J. Werichem, a J. Voskovcem.

Daniel Klement, II. PrŠ

17. - 22. 9. se žáci J. Šubrová, N. Horváthová, D. Chodúrová a N. Černohlávková zúčastnili sportovního soustředění mladších žáků v Železné Rudě. Doprovázely je paní L. Miklová a B. Pušová.

20. 9. od 10 hodin proběhla **beseda s panem Jaroslavem Pavlíčkem o přežití a Antarktidě**. Besedy se zúčastnili žáci VI. A, VII. A, VIII. A a I. a II. PrŠ.

Dnes jsme byli na besedě, která probíhala na pracovní. Byla to beseda o přežití v přírodě, např. když ztroskotáte v letadle. Bylo to docela zajímavé. Nejnapínavější bylo, když pan Pavlíček ukazoval vaříč z plechovky, protože ho zapálil a já jsem doufal, že se jím podaří omylem zapálit celou školu. Bohužel se to ale nestalo. Byl jsem zklamán. Beseda se mi líbila, ale nemyslím si, že bych někde ztroskotal.

Kryštof Chábera, 7. ročník

Pan Pavlíček nás učil jak přežít, když ztroskotáme. Také nám ukazoval plechovku, která byla rozříznuta na půl a používá se to jako vaříč. Měli bychom mít s sebou: 4x ponožky, 5x spodní prádlo, deštník, kápezetku a v ní malý nožík, sirky a náplasti. Ukazovali jsme si jak udělat ten vaříč a předváděli jsme si, že to doopravdy to hoří. Beseda se mi nelíbila, protože jsem tam zíval. Chci být jen upřímný.

Jára Kluch, 10. ročník

Na besedě nám pan Pavlíček vyprávěl o přežití. Říkal nám, co je důležité pro přežití a jaké máme mít věci. Nemáme ztrácet hlavu a máme mít důležité věci: boty, zapalovač, vaříč, deštník a nůž, ale určitě nemáme mít: mobil a fotoaparát. Beseda byla docela zajímavá a líbila se mi.

Marie Kluchová, 9. ročník

